

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvitiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

Cap. XI. Et Factvm Est, Cvm Consvmmasset Jesus, precipiens duodecim
discipulis suis, transijt inde, vt doceret [et] predicaret in ciuitatibus
eo[rum]. Joha[n]nes aut[em], cu[m] audisset in vinculis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

DE GLORIA ET HONORE FILII HOMINIS LIBER .IX.

T FACTVM EST, CVM CONSUM-
 masset Iesus. precipiens duodecim discipulis suis,
 transijt inde, vt doceret & predicaret in ciuitatibus
 eor. Iohannes aut. cu audisset in vinculis opa Chri-
 sti. mittens duos de discipulis suis. ait illi. Tu es qui
 venturus es. an alium expectamus? I Iohannes pro-
 pheta & plus quam propheta erat. sicut de illo in hac ca-
 dem lectione dominus ipse testatus est. Quid (inquit) exi-
 stis uidere? Prophetam? Etiam dico uobis. & plus q̄ pro-
 phetam. Quis autem prophetarum nesciuit aut tacuit pas-
 surum esse Christum? Omnes sciuerunt. omnes prænun-
 ciauerunt. & hodie legentibus clarum est. scripturas eo-

CAP. XI.

rum ferè per omnem seriem significare salutiferum sacramentum eius sacramen-
 tum. Hinc Petrus in Actibus Apostolorum. Deus autem. qui prænunciauit per os om-
 nium prophetarum. pati Christum suum. impleuit sic. Istud enim ignorare. illorū erat. qui
 prophetas. aut non legerant. aut non intellexerant. Quomodo ergo saltem propheta. ne di-
 cum plus q̄ propheta. diceretur aut esset? ¶ Cum per huiusmodi rationem adducti. recte
 senserimus. quia Iohannes. sicut cetera Christi sacramenta. ita & hoc ipsum sciebat quod
 interrogabat. restat. ut quæramus. quid interrogauerit dicendo. tu es qui uenturus es. an a-
 lium expectamus? & quid opus fuerit ut hoc interrogaret missis discipulis duobus. Profe-
 cto hoc interrogauit. utrum ipse esset Messias. id est Christus. qui utiq̄ expectabatur uen-
 turus. ita ut mulier quoq̄ Samaritana dixisse legitur. Scio quia Messias uenit. qui dicitur
 Christus. Cum ergo uenerit. ille nobis annuntiabit omnia. ¶ Nec mirum q̄ hic in una ea-
 demq̄ re circa unam eandemq̄ personam. præsenti simul & futuro tempore usus est. dicē-
 do. tu es qui uenturus es. Nam & turbæ. quas parauerat de quin. y panibus & duobus pis-
 cibus. ita dixerunt. Quia hic est uere propheta. qui uenturus est in mundum. Et hic & illic
 quod dicitur uenturus. id est. ac si diceretur. de quo scripturæ siue prophetæ testati sunt. q̄
 esset uenturus. Hoc igitur (ut iam dictum est) interrogauit. utrum ipse esset Christus. an a-
 lius hoc nomine esset expectandus. ¶ Cur autem hoc interrogauit eum. quem ipsum esse.
 prophetando. baptizando. ostendēdo. clamauerat? Vtiq̄ magnam ob causam. quā Euan-
 gelista non præteriiuit. præmittendo. cum audisset Iohannes in uinculis opera Christi.
 Quidnam sibi uult dictio huiusmodi. audisse Iohannem in uinculis opera Christi. & iccir-
 co missis duobus discipulis interrogasse illum interrogatione huiusmodi? Nonne idem Ioh-
 hannes. antequam missus fuisset in carcerem. audierat opera Christi. quorū illud pulcher-
 rum fuit. quod inuitatus ad nuptias. aquam in uinum conuertit? Nonne & uocem audi-
 erat patris de cælo super eum dicentis. tu es filius meus dilectus. in quo mihi bene compla-
 cuit? Si interrogatione opus erat. cur non illis prioribus signis commonitus interrogauit?
 Perpendenda igitur subtilius est causa. quam (ut iam dictum est) Euangelista significauit.
 præmittendo. Iohannes autem cum audisset in uinculis opera Christi. Nimirum hoc uult
 intelligi. quia cū opera eius reuera essent opera Christi. id ē. talia opera. qualia nemo alius
 facere potuisset. nisi solus ipse Christus filius dei: inter ipsa tamen opera. Christum se esse.
 palam nō dicebat. imò & discipulos suos hoc dicere prohibebat. Exempli gratia. Cum in-
 terrogasset discipulos suos dicens. Quem dicunt homines esse filium hominis. ac subinde
 Vos autem quem me esse dicitis? Respondente Petro. tu es Christus filius dei uiui. illum
 quidē beatificauit pro cognitione & confessione ueritatis. sed prohibuit eos dicere in uul-
 gus. sicut protinus refert Euangelista. Tunc (inquiens) præcepit discipulis suis. ne cui di-
 cerent q̄ ipse esset Christus. ¶ Causam quoq̄ propter quam istud præcepit. ex his quæ
 continuo sequuntur. promptū est agnosci. Exinde (inquit Euangelista) cœpit Iesus osten-
 dere discipulis

Quæstio sup
 interrogatus
 ne Iohannis.

Actu. 3.

Responsio

Iohan. 4.
 Tu es qui uen-
 turus es.

Iohan. 6.

Causa. cur sic
 interrogauit
 Iohannes.

Iohan. 2.
 Matth. 3.

Matth. 16.
 Lucæ. 9.

dere discipulis suis, quia oporteret eum ire Hierosolymam, & multa pati à senioribus & scribis & principibus sacerdotum & occidi & tertia die resurgere. Denique per occasionem, siue accusationem regij nominis, scilicet Christi, futurum erat ut traderetur gentibus à ludæis dicentibus. Omnis qui se regem facit, contradicit Cæsari. Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris. Maxime hanc ob causam ita præcepit. Ergo ne hoc dicimus, quod mortem refugere uoluerit, & iccirco mortis occasionem, scilicet regium nomen tacuerit, & discipulis suis, ut de hoc tacerent, præcepit. Nequaquam, sed sicut mortem eius oportebat non multum differri, ita profecto expediebat non nimis accelerari. Prius oportebat conditum euangelium, & tanta fieri quanta facta sunt, quorum pars aliqua conscripta, sufficientibus testimonijs probare posset Christianæ fidei sacramentum. Vbi tempus fuit, postquam & docuit, & signa sufficientia fecit, tunc (quod ualde notandum est) non solum neminem prohibuit uerum etiam turbam multam & pueros multos admisit sibi ad publicam acclamationem regij nominis, dicentes, Osanna, benedictus qui uenit in nomine domini, benedictum quod uenit regnū patris nostri Dauid, benedictus qui uenit rex in nomine domine, pax in caelo & gloria in excelsis. Demonstratum est, quia dominus noster ante tempus suæ passionis, licet filiū dei se esse edixerit, & operibus comprobauerit; tamen regium nomen, quod est Christus, quia nimis inuidiosum foret, non solis ludæis uerum etiam Romanæ potestati, & ipse tacuit, & discipulis suis ut de hoc tacerent præcepit. Hoc iccirco demonstrauimus, ut consequenter elucescat, qualis esse potuerit sollicitudo Iohannis, qui cum audisset in uinculis opera Christi, mittens duos de discipulis suis, ait illi. Tu es qui uenturus es, an alium expectamus? Qualis ergo sollicitudo eius fuit? Pro qua re sollicitus fuit? Auribus nostris audiuius, audiendo experti sumus, etiam adhuc dicere ludæos aduersarios nominis huius. Vos dicitis, discipuli eius dixerunt, ipse tamen non dixit, quod ipse esset Christus, quod ipse esset Messias quem nos expectamus. Putas ne quod & discipuli eiusdem Iohannis, qui æmulantes pro magistro suo, nonnunquam talia loquebantur? quale est illud, Rabbi qui erat tecum trans Iordanem, cui tu testimonium perhibuisti, ecce hic baptizat, & omnes ueniunt ad eum, putas ne (inquam) quod aliquando etiam istud dixerint. Rabbi, tu illum Christum esse dixisti, ipse autem Christum se esse non dicit? Volens igitur ipsius ex ore auditum esse, quod Christus ipse esset, & sciens, quia ille fidelis permanet, negare se ipsum non potest, mittens duos de discipulis suis, ait illi. Tu es qui uenturus es, an alium expectamus? Respondens Iesus, ait illis. Euntes, renunciate Iohanni, que audistis & uidistis. Lecti uident, claudi ambulant, leprosi mundantur, surdi audiunt, mortui resurgunt, pauperes euangelizantur. Et beatus est, qui non fuerit scandalizatus in me. Illis autem abeuntibus, cœpit Iesus dicere ad turbas de Iohanne. Quid existis in deserto uidere? Harundinem uero agitatam? Sed quid existis uidere? Hominem mollibus uestitum? Ecce qui mollibus uestiuntur, in domibus regum sunt. Sed quid existis uidere? Prophetam? Ecce dico uobis, & plus quam prophetam. Hic est enim, de quo scriptum. Ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam, qui preparabit uiam tuam ante te. Diligenter animaduerte, dilector siue auditor, qualis, quàm rei uel tempori congrua fuerit responsio hæc. Denique in Malachia, ubi scriptum est illud quod edixit, Ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam qui preparabit uiam tuam ante te, continuo sequitur. Et statim ueniet ad templum sanctum suum dominator, quem uos quaritis, & angelus testamenti quem uos uultis. Ecce uenit, dicit dominus exercituum. Forte optares, si tu quicumque es discipulus Iohannis, discipulus gratiæ domini, necdum tamen perfectus ad cognoscendum, in quo sit constans illud quod habes in psalmo totiens decantatum. Eloquia domini, eloquia casta, argentum igne examinatum; optares (inquam) ut ad interrogationem istam, tu es qui uenturus es, an alium expectamus, responderet, ego sum, nec alius est expectandus. Eset quippe responsio hæc eloquium castum, argentum uerum; sed apud homines non uideretur eloquium castum, non æstimaretur argentum igne examinatum; quippe quorum dijudicatio tam est iniqua, ut ipse sciens & prouidens diceret, maxime pro sua persona. Amen dico uobis, quia nemo propheta acceptus est in patria sua, Sapiens igitur & ipsa sapientia, inde protulit suæ responsionis

Iohan. 9.

Matth. 23.
Marci. 11.
Lucæ. 19.Qualis fuit
sollicitudo Iohannis.

Iohan. 5.

2. Timo. 2.

Malach. 3.

Ibidem.

Psalm. 119.

Lucæ. 4.